

DZIENNIK URZĘDOWY

KOMENDY GŁÓWNEJ POLICJI

Warszawa, dnia 1 października 2018 r.

Poz. 101

ZARZĄDZENIE NR 53 KOMENDANTA GŁÓWNEGO POLICJI

z dnia 25 września 2018 r.

w sprawie gospodarowania uzbrojeniem i sprzętem techniczno-bojowym w Policji

Na podstawie art. 7 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2017 r. poz. 2067 z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1 Przepisy ogólne

§ 1. Zarządzenie określa metody i formy gospodarowania uzbrojeniem i sprzętem techniczno-bojowym w Policji, w tym:

- 1) prowadzenie gospodarki uzbrojeniem i sprzętem techniczno-bojowym przez komórki zaopatrujące;
- 2) przewożenie uzbrojenia i sprzętu techniczno-bojowego;
- 3) klasyfikację uzbrojenia i sprzętu techniczno-bojowego;
- 4) wydawanie i przyjmowanie uzbrojenia i sprzętu techniczno-bojowego przez jednostki zaopatrujące;
- 5) zaopatrywanie policjantów, jednostek organizacyjnych Policji i komórek organizacyjnych Policji w uzbrojenie i sprzęt techniczno-bojowy;
- 6) prowadzenie gospodarki uzbrojeniem i sprzętem techniczno-bojowym przydzielonym na stan jednostki organizacyjnej Policji albo komórki organizacyjnej Policji;
- 7) gospodarowanie amunicją;
- 8) postępowanie w przypadkach utraty i odnalezienia uzbrojenia i sprzętu techniczno-bojowego;
- 9) postępowanie z bronią i amunicją pochodzącą z rozbrojenia terenu przekazaną do komórki zaopatrującej;
- 10) urządzanie, wyposażanie i zabezpieczanie magazynów, w których przechowuje się uzbrojenie i sprzęt techniczno-bojowy oraz zasady przechowywania uzbrojenia i sprzętu techniczno-bojowego;
- 11) prowadzenie ewidencji uzbrojenia i sprzętu techniczno-bojowego;
- 12) obsługiwanie i naprawę uzbrojenia i sprzętu techniczno-bojowego;
- 13) organizację zaplecza obsługowo-naprawczego uzbrojenia i sprzętu techniczno-bojowego;
- 14) organizację wybrakowania uzbrojenia i sprzętu techniczno-bojowego.

§ 2. 1. Użyte w zarządzeniu określenia oznaczają:

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 2405 oraz z 2018 r. poz. 106, 138, 416, 650, 730 i 1039.

- 1) jednostka organizacyjna Policji – Komendę Główną Policji, Centralne Biuro Śledcze Policji, Biuro Spraw Wewnętrznych Policji, komendę wojewódzką Policji, komendę powiatową Policji, komendę miejską Policji, komendę rejonową Policji, komisariat Policji, komisariat specjalistyczny Policji, Wyższą Szkołę Policji w Szczytnie, szkołę policyjną, Centralne Laboratorium Kryminalistyczne Policji, oddział prewencji Policji, samodzielny pododdział prewencji Policji, samodzielny pododdział antyterrorystyczny Policji oraz Ośrodek Szkolenia Policji;
- 2) jednostka szkoleniowa – Wyższą Szkołę Policji w Szczytnie, szkołę policyjną, Ośrodek Szkolenia Policji;
- 3) komórka organizacyjna Policji – biuro Komendy Głównej Policji (równorzędną komórkę organizacyjną), komórkę organizacyjną Centralnego Biura Śledczego Policji oraz Biura Spraw Wewnętrznych Policji i Centralnego Laboratorium Kryminalistycznego Policji, wydział (równorzędną komórkę organizacyjną);
- 4) jednostka zaopatrująca – Komendę Główną Policji, komendę wojewódzką Policji, Wyższą Szkołę Policji w Szczytnie, szkołę policyjną;
- 5) komórka zaopatrująca – komórkę organizacyjną Biura Logistyki Policji Komendy Głównej Policji, Biura Operacji Antyterrorystycznych Komendy Głównej Policji, komendy wojewódzkiej Policji, Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie, szkoły policyjnej, komendy powiatowej Policji, komendy miejskiej Policji, komendy rejonowej Policji, oddziału prewencji Policji lub samodzielnego pododdziału prewencji Policji, prowadzącą gospodarkę uzbrojeniem i sprzętem techniczno-bojowym;
- 6) jednostka lub komórka zaopatrywana – jednostkę organizacyjną Policji lub komórkę organizacyjną Policji zaopatrywaną przez komórkę zaopatrującą;
- 7) uzbrojenie – uzbrojenie, o którym mowa w przepisach o uzbrojeniu Policji;
- 8) amunicja – amunicję do broni palnej i ładunki miotające, materiały wybuchowe, środki pirotechniczne oraz chemiczne środki obezwładniające i kartridże do przedmiotów przeznaczonych do obezwładniania osób za pomocą energii elektrycznej, wchodzące w skład uzbrojenia, o którym mowa w przepisach o uzbrojeniu Policji;
- 9) sprzęt techniczno-bojowy – sprzęt, o którym mowa w przepisach o normach wyposażenia jednostek i komórek organizacyjnych Policji oraz policjantów w uzbrojenie oraz sprzęt techniczno-bojowy, nie stanowiący uzbrojenia Policji oraz osprzęt do uzbrojenia i sprzętu techniczno-bojowego, części zamienne, materiały eksploatacyjne i konserwacyjne, opakowania oraz wyposażenie warsztatowe;
- 10) broń i amunicja pochodząca z rozbrojenia terenu – broń i amunicja w rozumieniu przepisów o broni i amunicji, będąca w posiadaniu Policji, a nie będąca na jej wyposażeniu;
- 11) sprzęt alarmowy – uzbrojenie i sprzęt techniczno-bojowy przydzielony na stan jednostki organizacyjnej Policji albo komórki organizacyjnej Policji;
- 12) magazyn uzbrojenia – budynek lub pomieszczenie komórki zaopatrującej, w którym przechowywane jest uzbrojenie lub sprzęt techniczno-bojowy;
- 13) podręczny magazyn uzbrojenia – budynek lub pomieszczenie służące do bieżącego zaopatrywania;
- 14) alarmowy magazyn uzbrojenia – budynek lub pomieszczenie zaopatrywanej jednostki organizacyjnej Policji albo komórki organizacyjnej, w którym przechowywane jest uzbrojenie lub sprzęt techniczno-bojowy wydawane na stan jednostki organizacyjnej Policji lub komórki organizacyjnej Policji;
- 15) pododdział – kompania, pluton, drużyna lub równorzędną komórkę organizacyjną.

2. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o komendancie wojewódzkim Policji i komendzie wojewódzkiej Policji należy przez to rozumieć także Komendanta Stołecznego Policji i Komendę Stołeczną Policji.

Rozdział 2

Prowadzenie gospodarki sprzętem uzbrojenia przez komórki zaopatrujące

§ 3. Prowadzenie gospodarki uzbrojeniem i sprzętem techniczno-bojowym w Policji, zwanych dalej „sprzętem uzbrojenia” to całokształt czynności związanych z zaopatrywaniem jednostek organizacyjnych Policji, zwanych dalej „jednostkami Policji” i komórek organizacyjnych Policji, zwanych dalej „komórkami”, od chwili wprowadzenia go do ewidencji jednostki Policji do czasu zdjęcia go z tej ewidencji, w szczególności obejmujące:

- 1) zaopatrywanie;
- 2) prowadzenie ewidencji;
- 3) użytkowanie i przechowywanie;
- 4) obsługę i naprawę;
- 5) wycofanie z eksploatacji;
- 6) zagospodarowanie lub likwidację zbędnego lub zużytego sprzętu uzbrojenia.

§ 4. Komórka zaopatrująca Biura Logistyki Policji Komendy Głównej Policji, zwanego dalej „BLP KGP”, w zakresie prowadzenia gospodarki sprzętem uzbrojenia realizuje w szczególności następujące zadania:

- 1) opracowywanie projektu norm wyposażenia jednostek Policji i policjantów w sprzęt uzbrojenia oraz sporządzanie tabel wyposażenia w sprzęt uzbrojenia dla Komendy Głównej Policji zwanej dalej „KGP”;
- 2) zaopatrywanie w sprzęt uzbrojenia w ramach zakupów centralnych;
- 3) ustalanie sposobu prowadzenia gospodarki sprzętem uzbrojenia;
- 4) koordynowanie funkcjonowania zaplecza obsługowo-naprawczego sprzętu uzbrojenia;
- 5) koordynowanie likwidacji broni palnej stanowiącej wyposażenie Policji, zwanej dalej „wybrakowaniem”;
- 6) opracowywanie informacji i analiz o stanie wyposażenia jednostek Policji w sprzęt uzbrojenia;
- 7) zagospodarowywanie zbędnego sprzętu uzbrojenia znajdującego się na wyposażeniu Policji poprzez Agencję Mienia Wojskowego;
- 8) prowadzenie działań w celu rozpoznania rynku nowych technologii w zakresie sprzętu uzbrojenia i oceny ich przydatności w Policji;
- 9) zaopatrywanie komórek KGP, Centralnego Biura Śledczego Policji zwanego dalej „CBŚP”, Biura Spraw Wewnętrznych Policji zwanego dalej „BSWP” i Centralnego Laboratorium Kryminalistycznego Policji zwanego dalej „CLKP” oraz policjantów zgodnie z tabelami wyposażenia;
- 10) prowadzenie ewidencji ilościowej, ilościowo-wartościowej, jakościowej i numerowej sprzętu uzbrojenia KGP;
- 11) nadzorowanie w KGP prawidłowego rozliczania amunicji.

§ 5. Komórki zaopatrujące w komendach wojewódzkich Policji zwanych dalej „KWP”, Wyższej Szkole Policji w Szczytnie zwanej dalej „WSPol” oraz w szkołach policyjnych, w zakresie prowadzenia gospodarki sprzętem uzbrojenia, realizują w szczególności następujące zadania:

- 1) sporządzanie tabel wyposażenia w sprzęt uzbrojenia odpowiednio dla KWP, WSPol i szkoły policyjnej;
- 2) opracowywanie zbiorczych tabel wyposażenia w sprzęt uzbrojenia dla KWP na podstawie przesłanych tabel wyposażenia przez komendy powiatowe Policji, komendy miejskie Policji, komendy rejonowe Policji, oddział prewencji Policji zwany dalej „OPP”, samodzielny pododdział prewencji Policji zwany dalej „SPPP” i samodzielny pododdział antyterrorystyczny Policji, zwany dalej „SPAP”;
- 3) zaopatrywanie podległych jednostek Policji i komórek oraz policjantów w sprzęt uzbrojenia zgodnie z tabelami wyposażenia;
- 4) prowadzenie ewidencji ilościowej, ilościowo-wartościowej, jakościowej i numerowej sprzętu uzbrojenia;
- 5) prowadzenie działalności obsługowo-naprawczej sprzętu uzbrojenia;
- 6) nadzorowanie prawidłowego rozliczania amunicji;
- 7) składanie do BLP KGP meldunków o utracie broni palnej i amunicji;
- 8) zagospodarowywanie zbędnego sprzętu uzbrojenia zakupionego we własnym zakresie oraz realizacja zaleceń BLP KGP w zakresie zagospodarowywania sprzętu uzbrojenia z zakupów centralnych.

Rozdział 3

Przewożenie sprzętu uzbrojenia

§ 6. Sprzęt uzbrojenia przewozi się transportem samochodowym, kolejowym, lotniczym lub wodnym w sposób uniemożliwiający jego utratę lub uszkodzenie w czasie transportu.

§ 7. Za sposób przewozu sprzętu uzbrojenia i jego zabezpieczenie jest odpowiedzialny kierownik jednostki Policji lub komórki pobierającej lub zdającej sprzęt uzbrojenia uwzględniając w szczególności:

- 1) rodzaj, ilość (liczbę), wartość przewożonego sprzętu uzbrojenia;
- 2) przewidywane zagrożenia;
- 3) czas i trasę przejazdu.

§ 8. Amunicję i inne materiały niebezpieczne przewozi się na podstawie przepisów w sprawie przewozu towarów niebezpiecznych.

Rozdział 4

Klasyfikacja sprzętu uzbrojenia

§ 9. Klasyfikacji sprzętu uzbrojenia dokonuje się w celu określenia przydatności użytkowej.

§ 10. Klasyfikacja sprzętu uzbrojenia polega na ocenie jego stanu technicznego oraz zakwalifikowaniu go do odpowiedniej kategorii, w zależności od stanu technicznego i stopnia zużycia.

§ 11. Klasyfikacji podlega sprzęt uzbrojenia, który w procesie użytkowania lub w czasie przechowywania, zmienił swoją przydatność użytkową.

§ 12. 1. Sprzęt uzbrojenia będący na wyposażeniu jednostki Policji albo komórki klasyfikuje się na kategorie, według następujących zasad:

- 1) kategoria I: nie użytkowany;
- 2) kategoria II: znajdujący się w eksploatacji, technicznie sprawny i odpowiadający określonym wymagom technicznym;
- 3) kategoria III: nie nadaje się do eksploatacji i wymaga naprawy (nie dotyczy amunicji);
- 4) kategoria IV: sprzęt uzbrojenia trwale uszkodzony, niebezpieczny, zużyty lub uznany za przestarzały technologicznie, którego dalsze przechowywanie lub naprawa jest niemożliwa, niecelowa lub nieopłacalna.

2. Sposób zagospodarowania zbędnego lub zużytego sprzętu uzbrojenia określają odrębne przepisy o szczegółowym sposobie gospodarowania niektórymi składnikami majątku Skarbu Państwa oraz przepisy o zasadach współpracy jednostek Policji w zakresie zbywania lub likwidacji niektórych składników majątku ruchomego.

3. Niezagospodarowany sprzęt uzbrojenia zaliczony do kategorii IV podlega wybrakowaniu, a w odniesieniu do amunicji – utylizacji.

4. Ze sprzętu zakwalifikowanego do kategorii IV dopuszcza się pozyskiwanie części zamiennych.

§ 13. Klasyfikację sprzętu uzbrojenia przeprowadza się w następujących przypadkach:

- 1) po upływie czasu ustalonego normami eksploatacyjnymi;
- 2) podczas przeglądów technicznych oraz po przeprowadzonych naprawach w warsztatach uzbrojenia;
- 3) przy przyjmowaniu do magazynu;
- 4) przy stwierdzonych uszkodzeniach, awariach oraz innych okolicznościach, gdy zachodzi uzasadnione podejrzenie, że sprzęt uzbrojenia mógł ulec uszkodzeniu lub utracił przydatność użytkową;
- 5) polecenia dyrektora BLP KGP.

§ 14. 1. Klasyfikację sprzętu uzbrojenia w oparciu o wykaz sprzętu przeznaczonego do przeklasyfikowania do kategorii IV przeprowadza co najmniej trzyosobowa komisja powołana przez dyrektora BLP KGP, komendanta wojewódzkiego Policji, Komendanta-rektora WSPol, komendanta szkoły policyjnej. W skład komisji są powoływane osoby posiadające wiedzę w zakresie sprzętu uzbrojenia.

2. Komisja, o której mowa w ust. 1, wykonuje czynności przeklasyfikowywania sprzętu uzbrojenia w obecności magazyniera odpowiedzialnego materialnie za przeklasyfikowywany sprzęt.

3. Wykaz sprzętu uzbrojenia przeznaczonego do przeklasyfikowania do kategorii IV, przygotowany przez osobę odpowiedzialną za przechowywanie w magazynie sprzętu uzbrojenia, zatwierdza kierownik komórki zaopatrującej.

§ 15. Sprzęt optoelektroniczny, pomiarowy i sprzęt pirotechniczny może zostać zakwalifikowany do kategorii IV, po uzyskaniu opinii technicznej od podmiotu zewnętrznego właściwego w zakresie naprawy uszkodzonego sprzętu lub na podstawie protokołu stanu technicznego sporządzonego przez osobę zatrudnioną w jednostce Policji albo komórce, posiadającą niezbędną w tym zakresie wiedzę i kwalifikacje.

§ 16. Jeżeli po zakończeniu czynności klasyfikacyjnych komisja stwierdza, że klasyfikowany sprzęt nie odpowiada wymogom kategorii, w jakiej był uprzednio określony w dokumentach ewidencyjnych, sporządza protokół przeklasyfikowania, który po zatwierdzeniu przez kierownika jednostki Policji lub komórki wymienionego w § 14 ust. 1, lub osobę przez niego upoważnioną, stanowi podstawę do dokonania zmiany w ewidencji. Sprzęt uzbrojenia przyjmowany z użytkowania do magazynu w kategorii II lub III nie wymaga sporządzenia protokołu przeklasyfikowania.

Rozdział 5

Wydawanie i przyjmowanie sprzętu uzbrojenia przez jednostki zaopatrujące

§ 17. Centralna Składnica Uzbrojenia Wydziału Zaopatrzenia Komendy Stołecznej Policji, zwana dalej „CSU” przyjmuje i wydaje sprzęt uzbrojenia dla komórki zaopatrującej BLP KGP, KWP, WSPol oraz szkół policyjnych na podstawie dowodów księgowych wystawionych przez BLP KGP lub dowodów księgowych wystawionych przez CSU na polecenie BLP KGP.

§ 18. Termin odbioru sprzętu uzbrojenia ustala jednostka Policji wydająca sprzęt uzbrojenia i powiadamia o tym pobierającą jednostkę Policji.

§ 19. 1. Zgłaszający się po odbiór sprzętu uzbrojenia jest zobowiązany do posiadania upoważnienia wystawionego przez kierownika jednostki Policji lub komórki, dla której dokonuje odbioru sprzętu.

2. Upoważnienie do odbioru sprzętu uzbrojenia dołącza się do dowodu księgowego w jednostce zaopatrującej.

§ 20. 1. Jednostka zaopatrująca w sprzęt uzbrojenia jest odpowiedzialna za ilość (liczbę) i jakość wydanego sprzętu zgodnie z dowodem księgowym.

2. Przy przekazaniu sprzętu uzbrojenia, posiadającego indywidualne oznaczenie, odnotowuje się serię, numer, partię lub dołącza wykaz numerowy.

§ 21. W trakcie przekazywania i przyjmowania sprzętu uzbrojenia, należy każdorazowo sprawdzić:

- 1) zgodność ilościową (liczbową) oraz numerową sprzętu wyszczególnionego w dokumencie;
- 2) stan techniczny tego sprzętu oraz skompletowanie zestawu wyposażenia;
- 3) termin przydatności do użytkowania amunicji, jeżeli jest on określony;
- 4) stan plomb i opakowań hermetycznych;
- 5) prawidłowość oznakowania opakowań ze sprzętem.

§ 22. 1. Przyjęcia sprzętu uzbrojenia od podmiotów zewnętrznych, w zależności od zapisów w umowie, dokonuje komisja powołana decyzją kierownika jednostki zaopatrującej lub magazynier zgodnie z dokumentami dostawy.

2. W przypadku niezgodności stanu faktycznego sprzętu uzbrojenia z dokumentem dostawy, stwierdzonych podczas przyjmowania, komisja lub magazynier sporządza protokół z wyszczególnieniem niezgodności, który niezwłocznie przesyła się do dostawcy w celu wyjaśnienia niezgodności.

§ 23. 1. Przekazywanie sprzętu uzbrojenia zakupionego ze środków KGP w ramach zakupów centralnych może być dokonywane pomiędzy KGP, KWP, WSPol, szkołami policyjnymi wyłącznie za pisemną zgodą dyrektora BLP KGP.

2. Dowód księgowy przekazania sprzętu uzbrojenia wystawia jednostka Policji przekazująca sprzęt uzbrojenia.

3. Jednostki Policji, o których mowa w ust. 1, ustalają między sobą sposób i termin przekazania sprzętu uzbrojenia.

4. Do BLP KGP jednostka przekazująca sprzęt uzbrojenia przesyła dowody księgowe bezpośrednio po przeprowadzeniu przekazania sprzętu uzbrojenia.

Rozdział 6

Zaopatrywanie policjantów, jednostek Policji i komórek w sprzęt uzbrojenia

§ 24. Liczbę i rodzaj sprzętu uzbrojenia, w jaki wyposaża się policjantów, jednostki Policji i komórki, określają tabele wyposażenia opracowane na podstawie przepisów o normach wyposażenia jednostek i komórek organizacyjnych Policji oraz policjantów w sprzęt uzbrojenia.

§ 25. Wydawanie do użytkowania sprzętu uzbrojenia stanowiącego indywidualne wyposażenie policjantów realizowane jest w:

- 1) komórce zaopatrującej BLP KGP – dla policjantów pełniących służbę w komórkach KGP za wyjątkiem Biura Operacji Antyterrorystycznych KGP, zwanego dalej „BOA KGP”, CLKP, CBŚP i BSWP znajdujących się na terenie działania Komendanta Stołecznego Policji oraz delegowanych do pełnienia służby poza granicami państwa;
- 2) komórce zaopatrującej KWP – dla policjantów pełniących służbę w KWP i jednostkach Policji nadzorowanych przez komendantów wojewódzkich Policji oraz w komórkach CBŚP i BSWP znajdujących się na terenie działania komendantów wojewódzkich Policji;
- 3) komórce zaopatrującej WSPol i szkół policyjnych – dla policjantów pełniących służbę w WSPol oraz szkołach policyjnych;
- 4) komórce właściwej do spraw uzbrojenia BOA KGP – dla policjantów pełniących służbę w BOA KGP;
- 5) komórce właściwej do spraw uzbrojenia OPP lub SPPP – dla policjantów pełniących służbę w OPP lub SPPP.

§ 26. 1. Sprzęt uzbrojenia przysługujący zgodnie z tabelą wyposażenia, o której mowa w § 24, wydaje się do użytkowania jednostce Policji albo komórce.

2. Sprzęt, o którym mowa w ust. 1, jest przechowywany w jednostce Policji albo komórce i wydawany do użytkowania policjantom podczas wykonywania zadań służbowych oraz do przeprowadzenia konserwacji.

3. Za konserwację sprzętu uzbrojenia, o którym mowa w ust. 1, odpowiada kierownik jednostki Policji lub komórki, na stanie której znajduje się ten sprzęt.

§ 27. Zasady wydawania broni palnej, stanowiącej indywidualne wyposażenie policjanta, określają przepisy regulujące szczegółowe zasady przyznawania i użytkowania broni palnej przez policjantów.

§ 28. Podstawą wydania sprzętu uzbrojenia jest dowód księgowy, który jednocześnie jest podstawą do dokonania zmian w ewidencji sprzętu uzbrojenia.

§ 29. Użytkownik otrzymujący sprzęt uzbrojenia zobowiązany jest przed pokwitowaniem odbioru sprawdzić, czy pod względem ilościowym i jakościowym odpowiada on zapisom w dowodzie księgowym stanowiącym podstawę jego wydania z magazynu.

§ 30. Do obowiązków użytkownika sprzętu uzbrojenia należy:

- 1) użytkowanie zgodnie z jego przeznaczeniem i wyłącznie w celach służbowych;
- 2) dbałość o jego stan techniczny, właściwe jego przechowywanie, czyszczenie i konserwację oraz zabezpieczenie przed utratą;
- 3) informowanie przełożonych o istotnym pogorszeniu jego stanu technicznego oraz przypadkach jego zużycia lub utraty.

§ 31. 1. Policjant zwalniany ze służby albo przenoszony do pełnienia służby w innej jednostce Policji lub w innej miejscowości, zwraca niezwłocznie sprzęt uzbrojenia w jednostce zaopatrującej, która go wydała. W uzasadnionych przypadkach sprzęt uzbrojenia policjanta zwalnianego ze służby albo przenoszonego do pełnienia służby w innej jednostce Policji lub w innej miejscowości, a także sprzęt uzbrojenia policjanta w przypadku ustania stosunku służbowego z powodu jego śmierci, zwraca w jednostce zaopatrującej bezpośredni przełożony policjanta albo osoba przez niego upoważniona.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do policjanta:

- 1) delegowanego do czasowego pełnienia służby w innej jednostce Policji lub w innej miejscowości;
- 2) przeniesionego do pełnienia służby w innej jednostce Policji lub w innej miejscowości, jeżeli przeniesienie to nie powoduje zmiany jednostki zaopatrującej;
- 3) któremu powierzono pełnienie obowiązków służbowych na innym stanowisku w tej samej miejscowości.

3. Policjant oddelegowany do pełnienia zadań służbowych poza Policją w kraju i za granicą oraz policjant delegowany do pełnienia służby poza granicami państwa zwraca sprzęt uzbrojenia w jednostce zaopatrującej, która go wydała, najpóźniej w dniu bezpośrednio poprzedzającym to oddelegowanie lub delegowanie.

4. Policjant przeniesiony do dyspozycji przełożonego właściwego w sprawach osobowych, zwraca sprzęt uzbrojenia w jednostce zaopatrującej, która go wydała, najpóźniej w dniu bezpośrednio poprzedzającym to przeniesienie.

5. Przepisu ust. 4 nie stosuje się do policjanta przenoszonego w ramach tej samej jednostki zaopatrującej.

6. Policjant, któremu udzielono urlopu wychowawczego lub bezpłatnego w wymiarze powyżej 30 dni, zwraca sprzęt uzbrojenia w jednostce zaopatrującej, która ją wydała, najpóźniej w dniu bezpośrednio poprzedzającym rozpoczęcie urlopu.

Rozdział 7

Prowadzenie gospodarki sprzętem uzbrojenia przydzielonym na stan jednostki Policji albo komórki

§ 32. Niezależnie od sprzętu uzbrojenia przydzielonego indywidualnie policjantom, na stan jednostki Policji albo komórki przydziela się, zgodnie z tabelami wyposażenia, sprzęt alarmowy.

§ 33. Sprzęt alarmowy przeznaczony jest do wykonywania przez jednostki Policji albo komórki działań związanych z realizacją zadań służbowych lub szkoleniowych.

§ 34. Sprzęt alarmowy przechowuje się w budynkach i pomieszczeniach przystosowanych do przechowywania sprzętu uzbrojenia.

§ 35. Gospodarkę sprzętem alarmowym przydzielonym jednostce Policji lub komórce, prowadzą wyznaczeni przez kierownika tej jednostki Policji lub komórki policjanci lub pracownicy Policji, których czyni się odpowiedzialnymi za stan ilościowy i techniczny sprzętu oraz prowadzenie ewidencji.

§ 36. Nadzór nad stanem utrzymania i zabezpieczenia sprzętu alarmowego sprawują kierownicy jednostek Policji albo komórek, którym ten sprzęt przydzielono.

§ 37. Sprzęt alarmowy, który został zużyty lub uszkodzony w czasie wykonywania zadań służbowych lub szkoleniowych, podlega uzupełnieniu, wymianie lub naprawie.

Rozdział 8

Gospodarowanie amunicją

§ 38. Amunicję do użytkowania wydaje się zgodnie z tabelami wyposażenia.

§ 39. Amunicja podlega zużyciu do celów szkoleniowych przed upływem terminu przydatności, jeżeli jest on określony przez producenta.

§ 40. 1. Amunicję zakwalifikowaną jako niebezpieczną należy przekazać do utylizacji uprawnionym podmiotom gospodarczym lub do zniszczenia.

2. Dokument z przekazania do utylizacji lub zniszczenia amunicji jest podstawą do wykonania odpowiednich zapisów ewidencyjnych.

§ 41. 1. Amunicję do broni palnej wydaną użytkownikom jako wyposażenie do broni palnej wymienia się na amunicję w kategorii I co najmniej raz na 12 miesięcy.

2. Dopuszcza się wymianę amunicji, o której mowa w ust. 1, na amunicję tego samego rodzaju, w trakcie zajęć z wyszkolenia strzeleckiego.

§ 42. Jednostkom Policji albo komórkom przydziela się amunicję do szkolenia lub doskonalenia zawodowego na podstawie zgłaszanych zapotrzebowań.

§ 43. W procesie szkolenia lub doskonalenia zawodowego zużywa się w pierwszej kolejności amunicję z najstarszych lat produkcji, pochodzącą z wymiany oraz amunicję wyjętą z hermetycznego opakowania, zdatną do użytku.

§ 44. 1. Amunicję na szkolenie lub doskonalenie zawodowe pobiera z magazynu jednostki Policji albo komórki upoważniony policjant lub pracownik Policji na podstawie karty rozchodu amunicji w dniu prowadzenia strzelania i rozlicza się w tym samym dniu z pobranej amunicji.

2. W przypadku prowadzenia strzelań w warunkach wielodniowych ćwiczeń poligonowych, rozliczenie odbywa się przy pobieraniu kolejnych ilości amunicji lub w terminie do dwóch dni po zakończeniu zajęć.

3. W przypadku rozpoczęcia lub zakończenia zajęć strzeleckich przed otwarciem lub po zamknięciu magazynu, można pobrać amunicję odpowiednio wcześniej lub zdać niezwłocznie po otwarciu magazynu. Amunicja do czasu jej rozliczenia, powinna być przechowywana na zasadach określonych przez kierownika jednostki Policji albo komórki, której wydano amunicję do celów szkoleniowych.

4. Amunicję do działań w sytuacji alarmowej wydaje się na podstawie karty alarmowej.

§ 45. 1. Podstawą do dokonania zmian w ewidencji jest protokół zużycia amunicji sporządzony na podstawie kart rozchodu amunicji lub kart alarmowych. Nie dotyczy to ręcznych miotaczy substancji obozwalniających.

2. Protokół zużycia amunicji zatwierdza kierownik jednostki Policji lub komórki KGP, KWP, WSPol oraz szkoły policyjnej.

3. Kierownik jednostki szkoleniowej może wyznaczyć osobę lub osoby do zatwierdzenia protokołu zużycia amunicji.

4. Podstawą do dokonania zmian w ewidencji prowadzonej w systemie elektronicznym jest dokument księgowy generowany przez ten system.

§ 46. Przy rozliczaniu pobranej amunicji obowiązuje zasada pełnego rozliczenia, to jest zwrotu niezużytej amunicji oraz łusek w stosunku do liczby pobranej amunicji.

§ 47. Od zasady zwrotu wszystkich łusek po zużytej amunicji odstępuje się, gdy:

- 1) strzelanie było prowadzone w niesprzyjających warunkach terenowych lub pogodowych;
- 2) występują inne warunki lub okoliczności uniemożliwiające ich odnalezienie.

§ 48. Przeprowadzenie strzelania w niesprzyjających warunkach i nieodnalezienie wszystkich łusek, potwierdza na karcie rozchodu amunicji prowadzący zajęcia ze szkolenia strzeleckiego lub doskonalenia zawodowego.

§ 49. 1. Posortowane łuski stalowe i mosiężne po wystrzelonej amunicji poddaje się przeglądowi i odsprzedaży.

2. Łuski tekturowe i z tworzywa sztucznego, po dokonaniu przeglądu, przekazuje się do utylizacji lub odsprzedaży.

§ 50. Termin przydatności amunicji do broni palnej, materiałów wybuchowych i chemicznych środków obozwalniających może być przedłużony na podstawie pozytywnych wyników badań przeprowadzonych przez uprawnione podmioty gospodarcze.

§ 51. 1. Wymiany ręcznego miotacza substancji obozwalniającej dokonuje się po zakończeniu okresu przydatności do użycia lub po jego zużyciu.

2. Wymiana, o której mowa w ust. 1, następuje po zwróceniu przeterminowanego ręcznego miotacza substancji obozwalniającej lub zużytego pojemnika.

§ 52. W przypadku bezpodstawnego zużycia amunicji, policjant zwraca równowartość zużytej amunicji.

§ 53. Amunicję uszkodzoną lub po upływie terminu przydatności należy przeklasyfikować do kategorii IV i przekazać do utylizacji lub zniszczenia.

Rozdział 9

Postępowanie w przypadkach utraty i odnalezienia sprzętu uzbrojenia

§ 54. 1. W przypadku stwierdzenia utraty sprzętu uzbrojenia przez policjanta lub pracownika odpowiedzialnego za jego przechowanie i zabezpieczenie, jest on obowiązany niezwłocznie złożyć raport lub pisemną informację swojemu przełożonemu, wyszczególniając dane dotyczące okoliczności, w jakich nastąpiła utrata sprzętu uzbrojenia. W przypadku broni palnej należy podać rodzaj broni palnej, jej serię, numer i rok produkcji, a w przypadku amunicji liczbę, typ i kaliber utraconej amunicji.

2. Utracony sprzęt uzbrojenia zdejmuje się z ewidencji na podstawie protokołu szkody.

3. Wysokość szkody polegającej na utracie lub zniszczeniu sprzętu uzbrojenia ustala kierownik jednostki zaopatrującej we własnym zakresie, a w przypadku braku takich regulacji, według cen rynkowych obowiązujących w dniu wyrządzenia szkody, z uwzględnieniem stopnia jego zużycia.

§ 55. 1. O utracie broni palnej lub amunicji policjant lub pracownik materialnie odpowiedzialny obowiązany jest niezwłocznie powiadomić dyżurnego najbliższej jednostki Policji, w rejonie której nastąpiło stwierdzenie utraty broni palnej lub amunicji, podając okoliczności utraty, rodzaj broni palnej, jej serię, numer i rok produkcji lub liczbę, typ i kaliber utraconej amunicji.

2. Dyżurny jednostki Policji, o którym mowa w ust. 1, niezwłocznie podejmuje niezbędne czynności zmierzające do odnalezienia broni palnej lub amunicji oraz powiadamia dyżurnego właściwej KWP, WSPol i szkoły policyjnej o fakcie utraty broni palnej lub amunicji, dokumentując zgłoszenie i podjęte czynności w formie notatki służbowej, podając dane określone w ust. 1.

3. Dyżurny KWP, WSPol i szkoły policyjnej o utracie broni palnej lub amunicji powiadamia dyżurnego KGP, a kopię notatki, o której mowa w ust. 2, przekazuje kierownikom komórek organizacyjnych KWP właściwym w sprawach kryminalnych, zaopatrzenia oraz kontroli.

§ 56. Raport lub pisemną informację o utracie broni palnej lub amunicji przełożony, o którym mowa w § 54 ust. 1, przedstawia:

- 1) Komendantowi Głównemu Policji – w przypadku KGP;
- 2) komendantowi wojewódzkiemu Policji – w przypadku KWP, komendy powiatowej Policji, komendy miejskiej Policji, komendy rejonowej Policji, komisariatu Policji, komisariatu specjalistycznego Policji, OPP, SPPP oraz SPAP;
- 3) komendantowi CBŚP oraz właściwemu terytorialnie komendantowi wojewódzkiemu Policji – w przypadku CBŚP;
- 4) dyrektorowi CLKP – w przypadku komórek organizacyjnych CLKP;
- 5) kierownikowi jednostki szkoleniowej – w przypadku WSPol, szkoły policyjnej i Ośrodka Szkolenia Policji;
- 6) komendantowi BSWP oraz właściwemu terytorialnie komendantowi wojewódzkiemu Policji – w przypadku BSWP.

§ 57. 1. Przełożony, o którym mowa w § 54 ust. 1, o utracie broni palnej lub amunicji obowiązany jest niezwłocznie powiadomić właściwą komórkę zaopatrzenia, która pisemnie informuje o utracie broni i amunicji dyrektora BLP KGP.

2. Utraconą broń palną i amunicję wpisuje się do książki ewidencji utraconej broni i amunicji oraz w kolumnę „stan zawieszenia” w książce ewidencji sprzętu uzbrojenia.

§ 58. 1. O odnalezieniu broni palnej lub amunicji, która była utracona, powiadamia się dyżurnego najbliższej jednostki Policji, w rejonie której nastąpiło odnalezienie broni palnej lub amunicji.

2. Odnalezioną broń palną lub amunicję ze stanu zawieszenia przenosi się z powrotem na stan ewidencyjny.

3. Broń palna, która była utracona, podlega badaniu kryminalistycznemu.

Rozdział 10

Postępowanie z bronią i amunicją pochodzącą z rozbrojenia terenu przekazaną do komórki zaopatrującej

§ 59. Bronią i amunicją pochodzącą z rozbrojenia terenu jest broń i amunicja przekazana do nieodpłatnego zniszczenia albo co do której prokurator wydał postanowienie lub zarządzenie o jej zniszczeniu, albo Sąd wydał prawomocne orzeczenie o przepadku na rzecz Skarbu Państwa.

§ 60. 1. Broń i amunicję pochodzącą z rozbrojenia terenu przyjmuje w kategorii IV osoba lub osoby wyznaczone przez dyrektora BLP KGP, komendanta wojewódzkiego Policji, dyrektora CLKP.

2. Z przyjęcia broni i amunicji, o której mowa w ust. 1, sporządza się protokół przyjęcia albo dowód przyjęcia, który podpisują osoby biorące udział w tej czynności.

3. Dokumenty księgowe, o których mowa w ust. 2, stanowią podstawę do dokonywania wpisów w ewidencji broni i amunicji pochodzącej z rozbrojenia terenu prowadzonej w komórce zaopatrującej właściwej miejscowo KWP, komórce zaopatrującej BLP KGP lub CLKP.

§ 61. 1. Broń pochodząca z rozbrojenia terenu, co do której Sąd wydał prawomocne orzeczenie o przepadku na rzecz Skarbu Państwa bez wskazania sposobu dalszego postępowania, może być zagospodarowana do celów dydaktycznych lub w celu uzupełnienia zbiorów wzorców broni prowadzonych w CLKP i laboratoriach kryminalistycznych KWP, lub zbiorów muzealnych broni znajdujących się w KGP i KWP.

2. W przypadku braku możliwości zagospodarowania broni, o której mowa w ust. 1, dyrektor BLP KGP, komendant wojewódzki Policji, dyrektor CLKP informuje w formie pisemnej właściwy Sąd, który wydał prawomocne orzeczenie o przepadku broni na rzecz Skarbu Państwa, o planowanym zniszczeniu broni.

§ 62. 1. Broń i amunicję pochodzącą z rozbrojenia terenu przechowuje się w pomieszczeniu wyznaczonym przez kierownika komórki zaopatrującej BLP KGP, KWP lub dyrektora CLKP.

2. Broń z rozbrojenia terenu podlega wybrakowaniu zgodnie z zasadami opisanymi w rozdziale dotyczącym wybrakowania sprzętu uzbrojenia.

3. Amunicja pochodząca z rozbrojenia terenu podlega przekazaniu do utylizacji.

§ 63. Materiałów wybuchowych i łatwopalnych, substancji trujących, duszących, parzących, substancji psychotropowych i środków odurzających, materiałów radioaktywnych, o których mowa w przepisach o podmiotach uprawnionych do przechowywania oraz zniszczenia w postępowaniu karnym przedmiotów i substancji stwarzających niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia, oraz amunicji pochodzącej z rozbrojenia terenu o nieokreślonym stopniu bezpieczeństwa, nie przyjmuje się i nie przechowuje w magazynach uzbrojenia jednostek Policji.

Rozdział 11

Urządzanie, wyposażanie i zabezpieczanie magazynów, w których przechowuje się sprzęt uzbrojenia oraz zasady przechowywania sprzętu uzbrojenia

§ 64. Sprzęt uzbrojenia komórka zaopatrująca przechowuje w magazynie uzbrojenia.

§ 65. Kierownik jednostki Policji lub komórki wyznacza pomieszczenie magazynowe oraz zapewnia jego wyposażenie i ochronę.

§ 66. Magazyn uzbrojenia powinien:

- 1) zabezpieczać sprzęt uzbrojenia przed kradzieżą i pożarem;
- 2) zapewniać warunki przechowywania sprzętu uzbrojenia zgodnie z zaleceniami producenta;
- 3) umożliwiać prowadzenie prac porządkowych i przeładunkowych;
- 4) umożliwiać szybką ewakuację przechowywanego sprzętu uzbrojenia.

§ 67. Za funkcjonowanie magazynu uzbrojenia odpowiedzialny jest kierownik jednostki Policji lub komórki.

§ 68. Materiały wybuchowe przechowuje się w magazynie uzbrojenia albo w przeznaczonych do tego urządzeniach, np. w kontenerowych magazynach, przystosowanych do przechowywania materiałów wybuchowych.

§ 69. Magazyn uzbrojenia wyposaża się w urządzenia przeznaczone do składowania sprzętu uzbrojenia, prac przeładunkowych, transportu wewnętrznego, utrzymywania czystości, zabiegów konserwacyjnych, pomiaru temperatury i wilgotności powietrza oraz ochrony przeciwpożarowej.

§ 70. 1. Magazyn uzbrojenia, podręczny magazyn uzbrojenia oraz alarmowy magazyn uzbrojenia podlega całodobowej ochronie.

2. Ochrona o której mowa w ust. 1, obejmuje fizyczne lub techniczne zabezpieczenie obiektu.

§ 71. 1. Magazyn uzbrojenia musi mieć:

- 1) okratowanie zewnętrzne okien wykonane z prętów stalowych o średnicy nie mniejszej niż 12 mm lub z płaskowników stalowych o wymiarach nie mniejszych niż 8 mm x 30 mm. Odstęp pomiędzy prętami w kracie nie powinien przekraczać wymiarów 120 mm x 120 mm, a płaskowników 80 mm w poziomie i 240 mm w pionie. Dodatkowo na kratę należy zamocować siatkę stalową o średnicy drutu nie mniejszej niż 1,5 mm i wielkości oczek ok. 25 mm x 25 mm. Okna muszą być szczelne, otwierane do wnętrza magazynu, uniemożliwiające otwarcie od zewnątrz, z szybami ograniczającymi widoczność z zewnątrz. Zamiast siatki i krat dopuszcza się montaż, w oknach mocowanych na trwałe w otworach okiennych, bez możliwości otwierania, szyb atestowanych odpornych na przebicie;
- 2) drzwi atestowane spełniające wymagania PN-EN 1627, plombowane lub z systemem elektronicznym, lub elektromechanicznym monitorującym wejście. Dopuszcza się drzwi metalowe lub drewniane obite blachą stalową, zaopatrzone co najmniej w dwa zamki patentowe lub zasuwę drzwiową zamykaną na kłódkę patentową co najmniej w klasie „5” według PN-EN 12320;
- 3) system alarmowy.

2. Podręczny magazyn komórki zaopatrującej, w którym przechowywane jest uzbrojenie, musi spełniać wymagania określone w ust. 1.

3. Alarmowy magazyn uzbrojenia jednostki Policji i komórki zaopatrywanej, w której przechowywane jest uzbrojenie, musi spełniać wymagania określone w ust. 1 pkt 1 i 2.

4. Warunki techniczne zabezpieczenia warsztatu naprawy sprzętu uzbrojenia oraz innych pomieszczeń, w których przechowuje się sprzęt uzbrojenia inny niż uzbrojenie, określa kierownik jednostki Policji lub komórki.

5. Pomieszczenie, w którym zamontowane są skrytki indywidualne przeznaczone do przechowywania broni palnej indywidualnej zabezpiecza się w sposób uniemożliwiający dostęp do niego osób nieupoważnionych.

§ 72. Zamek drzwi magazynu uzbrojenia, podręcznego magazynu uzbrojenia oraz alarmowego magazynu uzbrojenia powinien mieć komplet kluczy zapasowych.

§ 73. Klucze zapasowe przechowuje się w zaplombowanym woreczku lub pojemniku w miejscu określonym przez kierownika jednostki Policji albo komórki.

§ 74. Kluczami do magazynu uzbrojenia, podręcznego magazynu uzbrojenia oraz alarmowego magazynu uzbrojenia dysponuje osoba odpowiedzialna za prowadzenie magazynu. Sposób i miejsce przechowywania tych kluczy po zakończeniu pracy lub służby ustala kierownik jednostki Policji lub komórki.

§ 75. Sprzęt uzbrojenia przechowywany w magazynie uzbrojenia powinien być składowany według rodzaju i kategorii oraz oznaczony wywieszką materiałową.

§ 76. W magazynie uzbrojenia dopuszcza się wspólne przechowywanie sprzętu uzbrojenia komórki zaopatrującej i stanowiącego własność innych jednostek Policji pod warunkiem przechowywania ich na oddzielnych regałach lub w odrębnych odpowiednio oznakowanych stosach.

§ 77. Obowiązkiem przyjmującego sprzęt uzbrojenia jest porównanie jego ilości (liczby) i kategorii, a także numeru fabrycznego jeżeli sprzęt został nim opatrzony (oznakowany) z dowodem księgowym.

§ 78. Jeżeli dowód księgowy nie określa kategorii sprzętu uzbrojenia, magazynier w czasie przyjmowania klasyfikuje odpowiednio ten sprzęt.

§ 79. Przedmioty używane przyjmowane do magazynu uzbrojenia muszą być uprzednio przez użytkowników wyczyszczone i w razie potrzeby zakonserwowane. Magazynier nie przyjmuje do magazynu przedmiotów, które nie zostały należycie przygotowane.

§ 80. Wydawanie sprzętu uzbrojenia z magazynu uzbrojenia odbywa się wyłącznie na podstawie ważnego dowodu księgowego.

§ 81. Magazynier, wydając sprzęt uzbrojenia z magazynu uzbrojenia, powinien:

- 1) sprawdzić tożsamość osoby upoważnionej do odbioru oraz ważność dokumentu stanowiącego podstawę wydania;
- 2) żądać sprawdzenia ilości (liczby) wydanych przedmiotów przez odbiorcę, a następnie wraz z odbiorcą podpisać dowód wydania.

§ 82. Magazynier obowiązany jest wydać sprzęt uzbrojenia w kategorii nie wyższej niż podana jest w dokumencie księgowym.

§ 83. Przy przechowywaniu materiałów niebezpiecznych stosuje się zasady:

Lp.	Rodzaj środków i materiałów	Liczby porządkowe środków i materiałów, które mogą być przechowywane wspólnie
1	Materiały wybuchowe	1,3,7
2	Wyroby z prochu dymnego (czarnego), petardy, lonty prochowe	2,10
3	Naboje, pociski i granaty kumulacyjne	1,3,7
4	Granaty ręczne, granaty nasadkowe i do granatników podwieszanych	1,3,4,6,7
5	Środki pobudzające: zapalniki wszystkich rodzajów i typów, mechanizmy zapalników, spłonki, zapaly	5
6	Amunicja strzelecka bojowa wszystkich rodzajów	1,3,4,6,7
7	Ładunki pirotechniczne	1,3,4,7
8	Lont detonujący	8
9	Amunicja ćwiczebna, pozoracyjna, niepenetracyjna	2, 9
10	Granaty łzawiące, świece łzawiące, ręczne miotacze mieszanek obojętniających	2, 10
11	Granaty i świece dymne, granaty obojętniające	11
12	Amunicja szkolna i treningowa	12

§ 84. Sprzęt uzbrojenia przechowuje się, w miarę możliwości, w typowych opakowaniach skompletowanych w zestawy. Skrzynie z bronią palną i amunicją należy zaplombować.

§ 85. 1. Broń palną przechowuje się w magazynie uzbrojenia rozładowaną ze zwolnionym kurkiem, a w przypadku broni bezkurkowej, ze zwolnioną sprężyną iglicy, zabezpieczoną.

2. Dopuszcza się przechowywanie broni odbezpieczonej, jeżeli warunki techniczne jej użytkowania tego wymagają.

§ 86. Opakowania z amunicją układa się w stosy do wysokości 3 m, podzielone na rodzaje środków oraz lata produkcji. W przypadku niepełnego opakowania umieszcza się na wierzchu dodatkowy napis informujący o ilościowym stanie zawartości w opakowaniu, np. „NIEPEŁNA – ... szt.”.

§ 87. W magazynach uzbrojenia zabrania się przechowywać wspólnie sprzęt stanowiący depozyt osób cywilnych, a także sprzęt pochodzący z rozbrojenia terenu przed sprawdzeniem jego stanu technicznego.

§ 88. 1. Na terenie jednostek Policji dopuszcza się przechowywanie sprzętu uzbrojenia stanowiącego własność podmiotów pozapolicyjnych, z którymi zawarto stosowne porozumienie, uwzględniając w szczególności konieczność zapewnienia odpowiedniego nadzoru i odpowiedzialności podmiotu, na rzecz którego przechowywany jest ten sprzęt.

2. Sprzęt, o którym mowa w ust. 1, należy przechowywać w wydzielonym mobilnym kontenerowym magazynie uzbrojenia lub w innych kontenerach przystosowanych do przechowywania sprzętu uzbrojenia.

§ 89. Dla zapewnienia odpowiedniej cyrkulacji powietrza i swobodnego dostępu do przechowywanego sprzętu i materiałów, należy stosować następujące minimalne odległości pomiędzy:

- 1) regałem a ścianą – 0,7 m;

- 2) regałami, pomiędzy którymi jest utworzone przejście komunikacyjne – 1,5-2,0 m;
- 3) górną półką regału a sufitem – 0,5 m;
- 4) dolną półką regału a podłogą – 0,25 m;
- 5) podłogą a dolną powierzchnią skrzyń stanowiących pierwszą warstwę stosu – 0,15 m;
- 6) stosami skrzyń – 0,10 m.

§ 90. Regały powinny mieć odpowiednio wytrzymałą i stabilną konstrukcję oraz zabezpieczenia przed przewróceniem się.

§ 91. 1. Magazyn sprzętu uzbrojenia każdorazowo otwiera i zamyka oraz plombuje magazynier lub uprawniona osoba.

2. Pod nieobecność osoby, o której mowa w ust. 1, otwarcie magazynu może nastąpić komisyjnie na polecenie kierownika jednostki Policji lub komórki.

3. Skład komisji, o której mowa w ust. 2, określa kierownik jednostki Policji lub komórki.

4. Komisja z wykonanych czynności sporządza protokół, który zatwierdza kierownik jednostki Policji lub komórki.

Rozdział 12

Prowadzenie ewidencji sprzętu uzbrojenia

§ 92. Ewidencję sprzętu uzbrojenia prowadzi się w systemie ewidencji papierowej lub za pomocą elektronicznego systemu ewidencyjnego.

§ 93. 1. Zadaniem ewidencji jest odzwierciedlenie w dokumentach ewidencyjnych czynności związanych z obrotem sprzętem uzbrojenia oraz bieżących stanów zaopatrzenia jednostek Policji lub komórek, z wykazaniem ilości (liczby) i jakości sprzętu uzbrojenia.

2. Ewidencję prowadzi się zgodnie z przyjętymi zasadami rachunkowości w KGP, KWP, WSPol oraz szkołach policyjnych.

§ 94. Ewidencją obejmuje się sprzęt uzbrojenia, którym gospodarują jednostki Policji i komórki.

§ 95. Przechowywanie w jednostkach Policji i komórkach sprzętu uzbrojenia nie ujętego w ewidencji jest zabronione.

§ 96. W zakresie prowadzenia gospodarki sprzętem uzbrojenia w jednostkach Policji i komórkach prowadzi się następujące rodzaje ewidencji:

- 1) ilościowo – jakościową lub ilościowo – jakościowo – wartościową;
- 2) numerową;
- 3) pomocniczą, która uzupełnia ewidencję określoną w pkt 1 i 2.

§ 97. Dokumentami ewidencyjnymi sprzętu uzbrojenia są dokumenty, w których przedstawia się stan ilościowy, jakościowy i wartościowy sprzętu uzbrojenia z uwzględnieniem zmian zachodzących w czasie jego użytkowania oraz dokonywania zapisów ewidencyjnych na podstawie dokumentów księgowych.

§ 98. Dokumentami pomocniczymi są:

- 1) dokumenty, które służą do rejestrowania w ustalonej kolejności dokumentów ewidencyjnych lub do uzupełniania danych o sprzęcie uzbrojenia ujętym w ewidencji, podając jego ukończenie, rok produkcji, partię itp.;
- 2) dokumenty, które wspólnie z dokumentami księgowymi stanowią podstawę do dokonywania odpowiedniej operacji np. upoważnienia do pobierania sprzętu uzbrojenia, wykaz numerowy sprzętu uzbrojenia;
- 3) inne dokumenty ułatwiające prowadzenie gospodarki sprzętem uzbrojenia.

§ 99. Podstawą do dokonywania wpisów ewidencyjnych są zatwierdzone wykazy inwentaryzacyjne oraz dowody księgowe stosowane w systemie ewidencji papierowej lub generowane przez elektroniczny system ewidencyjny.

§ 100. Sposób i częstotliwość przeprowadzania inwentaryzacji sprzętu uzbrojenia określają odrębne przepisy.

§ 101. Dowody księgowe stanowią podstawę do przemieszczania sprzętu oraz do dokonywania zmian w zapisach ewidencyjnych.

§ 102. Wpisów w dokumentach ewidencyjnych dokonuje się na podstawie wypełnionych odpowiednio dowodów księgowych, zatwierdzonych przez kierownika jednostki Policji albo komórki lub upoważnioną przez niego osobę.

§ 103. Podczas ewidencjonowania, na dowodzie księgowym przy każdej pozycji wyszczególnionego sprzętu, wpisuje się numer pozycji i strony książki ewidencyjnej lub numer karty materiałowej, w której dokonano wpisu. Osoba przeprowadzająca operację księgowania potwierdza ten fakt swoim podpisem na dowodzie księgowym.

§ 104. Dowody księgowe wykonuje się w takiej liczbie egzemplarzy, aby każda zainteresowana jednostka Policji lub komórka prowadząca ewidencję danego sprzętu otrzymała po jednym egzemplarzu.

§ 105. 1. Dokumenty ewidencyjne i pomocnicze oraz dowody księgowe sprzętu uzbrojenia podlegają zarejestrowaniu oraz przechowywaniu zgodnie z odrębnymi przepisami.

2. W przypadku, gdy dokumenty ewidencyjne lub pomocnicze są wykonane w formie książkowej, przed oddaniem ich do użytku podlegają one dodatkowo opisaniu liczby stron.

§ 106. W dokumentach ewidencyjnych i pomocniczych oraz dowodach księgowych stosuje się nazewnictwo zgodne z indeksem materiałowym.

§ 107. W dokumentach ewidencyjnych i pomocniczych oraz dowodach księgowych zabrania się dokonywania wymazywania i przeróbek. Błędny wpis należy przekreślić tak, aby był czytelny, a następnie dokonać prawidłowego wpisu potwierdzonego podpisem osoby dokonującej ten wpis i opatrzonym datą dokonania poprawki.

§ 108. 1. Porównania zgodności ewidencji własnej z ewidencją główną prowadzoną przez komórkę zaopatrującą przeprowadza się nie rzadziej niż raz w roku, przez:

- 1) komórki KGP, CLKP oraz CBŚP i BSWP znajdujące się na terenie działania Komendanta Stołecznego Policji – z komórką zaopatrującą BLP KGP;
- 2) jednostki Policji lub komórki KWP oraz komórki CBŚP i BSWP znajdujące się na terenie działania komendantów wojewódzkich Policji – z komórką zaopatrującą KWP;
- 3) komórki WSPol i szkół policyjnych – z komórką zaopatrującą WSPol i szkół policyjnych;
- 4) prowadzących ewidencję w ramach komórki zaopatrującej.

2. Porównanie należy przeprowadzać w pierwszym kwartale każdego roku.

3. Fakt porównania ewidencji prowadzonej w systemie ewidencji papierowej potwierdzają osoby prowadzące ewidencję protokołem ze sprawdzenia ewidencji.

4. Fakt porównania ewidencji prowadzonej za pomocą elektronicznego systemu ewidencyjnego odnotowuje się na dokumentach generowanych przez ten system.

§ 109. Zapisy w dokumentach ewidencyjnych podlegają okresowym zamknięciom w następujących przypadkach:

- 1) zakończenia roku kalendarzowego;
- 2) inwentaryzacji;
- 3) zmiany na stanowisku osoby odpowiedzialnej za prowadzenie gospodarki uzbrojeniem;
- 4) przenoszenia stanu ewidencyjnego do innej dokumentacji ewidencyjnej.

§ 110. Przed zamknięciem zapisów w dokumencie ewidencyjnym sprawdza się prawidłowość dokonanych wpisów, a następnie ostatnią pozycję wpisu podkreśla się i w kolejnej pozycji wpisuje się „stan na dzień” oraz wpisuje się liczbę określającą liczbę sprzętu z ostatniego wpisu, która stanowi stan wyjściowy na następny okres.

§ 111. Komórka zaopatrująca BLP KGP prowadzi w szczególności:

- 1) ewidencję sprzętu uzbrojenia znajdującego się w CSU;
- 2) ewidencję główną sprzętu uzbrojenia;
- 3) ewidencję magazynową;
- 4) ewidencję sprzętu uzbrojenia wydanego dla jednostek zaopatrywanych;
- 5) ewidencję numerową sprzętu uzbrojenia;
- 6) konta osobiste;
- 7) ewidencję dowodów księgowych;
- 8) ewidencję utraconej broni i amunicji;
- 9) ewidencja broni i amunicji pochodzącej z rozbrojenia terenu.

§ 112. W CSU prowadzi się ewidencję sprzętu uzbrojenia według numerów i lat produkcji przy zastosowaniu systemu ewidencji papierowej lub za pomocą elektronicznego systemu ewidencyjnego.

§ 113. 1. W komórkach zaopatrujących KWP prowadzi się w szczególności:

- 1) ewidencję główną sprzętu uzbrojenia;
- 2) ewidencję magazynową;
- 3) ewidencję numerową sprzętu uzbrojenia;
- 4) konta osobiste;
- 5) ewidencję sprzętu uzbrojenia wydanego dla jednostek i komórek zaopatrywanych;
- 6) ewidencję dowodów księgowych;
- 7) ewidencję utraconej broni i amunicji;
- 8) ewidencję broni i amunicji pochodzącej z rozbrojenia terenu.

2. W komórkach KWP prowadzi się w szczególności:

- 1) ewidencję przydzielonego sprzętu uzbrojenia;
- 2) ewidencję numerową sprzętu uzbrojenia;
- 3) ewidencję sprzętu uzbrojenia wydanego dla policjantów.

§ 114. W komendach powiatowych Policji, komendach miejskich Policji, komendach rejonowych Policji oraz Ośrodka Szkolenia Policji prowadzi się w szczególności:

- 1) ewidencję przydzielonego sprzętu uzbrojenia;
- 2) ewidencję sprzętu uzbrojenia wydanego dla policjantów;
- 3) ewidencję sprzętu uzbrojenia wydanego dla jednostek zaopatrywanych – nie dotyczy Ośrodka Szkolenia Policji;
- 4) ewidencję dowodów księgowych;
- 5) ewidencję numerową sprzętu uzbrojenia.

§ 115. W komisariatach Policji, komisariatach specjalistycznych Policji, SPAP oraz CLKP prowadzi się w szczególności:

- 1) ewidencję przydzielonego sprzętu uzbrojenia;
- 2) ewidencję sprzętu uzbrojenia wydanego dla policjantów;
- 3) ewidencję numerową sprzętu uzbrojenia;
- 4) ewidencję broni i amunicji pochodzącej z rozbrojenia terenu – dotyczy tylko CLKP.

§ 116. W WSPol i szkołach policyjnych prowadzi się w szczególności:

- 1) ewidencję główną sprzętu uzbrojenia;
- 2) ewidencję magazynową;
- 3) ewidencję numerową sprzętu uzbrojenia;
- 4) ewidencję sprzętu uzbrojenia przydzielonego pododdziałom (komórkom organizacyjnym);
- 5) ewidencję sprzętu uzbrojenia w pododdziałach (komórkach organizacyjnych);
- 6) konta osobiste;
- 7) ewidencję dowodów księgowych;
- 8) ewidencję utraconego sprzętu uzbrojenia;
- 9) ewidencję sprzętu uzbrojenia wydanego dla policjantów.

§ 117. W OPP i SPPP prowadzi się w szczególności:

- 1) ewidencję przydzielonego sprzętu uzbrojenia;
- 2) ewidencję magazynową;
- 3) ewidencję sprzętu uzbrojenia w pododdziałach;
- 4) ewidencję sprzętu uzbrojenia wydanego dla policjantów;
- 5) ewidencję numerową sprzętu uzbrojenia;
- 6) ewidencję dowodów księgowych;
- 7) konta osobiste.

§ 118. W BOA KGP prowadzi się w szczególności:

- 1) ewidencję przydzielonego sprzętu uzbrojenia;
- 2) ewidencję sprzętu uzbrojenia wydanego dla policjantów;
- 3) ewidencję numerową sprzętu uzbrojenia;
- 4) ewidencję dowodów księgowych;
- 5) konta osobiste.

§ 119. W komórkach CBŚP i BSWP prowadzi się w szczególności:

- 1) ewidencję przydzielonego sprzętu uzbrojenia;
- 2) ewidencję numerową sprzętu uzbrojenia;
- 3) ewidencję sprzętu uzbrojenia wydanego dla policjantów.

§ 120. 1. W terminie 6 miesięcy od ogłoszenia niniejszego zarządzenia dyrektor BLP KGP określi wdrodzone decyzji wzory dokumentów ewidencyjnych i pomocniczych oraz dokumentów księgowych dostosowania w Policji w systemie ewidencji papierowej sprzętu uzbrojenia.

2. W ewidencji sprzętu uzbrojenia prowadzonej za pomocą elektronicznego systemu ewidencyjnego stosuje się wzory wydruków i dokumentów ewidencyjnych oraz pomocniczych generowanych przez ten system.

Rozdział 13 **Obsługiwanie i naprawa sprzętu uzbrojenia**

§ 121. Sprzęt uzbrojenia znajdujący się na wyposażeniu policjantów, jednostki Policji i komórki użytkowany lub przechowywany w magazynach powinien być skompletowany, sprawny technicznie i utrzymywany w sposób określony w instrukcji jego użytkowania.

§ 122. System obsługowo-naprawczy to całokształt przedsięwzięć mających na celu utrzymanie w sprawności technicznej sprzęt uzbrojenia.

§ 123. Obsługiwanie techniczne wykonuje się w celu kontroli stanu technicznego, utrzymania niezawodności działania oraz przedłużenia okresu sprawności sprzętu uzbrojenia.

§ 124. 1. Zakres obsługiwanego technicznego sprzętu uzbrojenia obejmuje:

- 1) przegląd techniczny;
- 2) wymianę i uzupełnienie wyposażenia;
- 3) usuwanie niesprawności – regulację mechanizmów i podzespołów;
- 4) czyszczenie i konserwację.

2. Obsługiwanie techniczne sprzętu uzbrojenia dzieli się na:

- 1) obsługiwanie bieżące (OB);
- 2) obsługiwanie okresowe nr 1 (OO-1);
- 3) obsługiwanie okresowe nr 2 (OO-2).

§ 125. Podczas wykonywania obsługiwanego technicznego broni palnej bezwzględnie należy przestrzegać następujących zasad:

- 1) obsługiwanie techniczne należy przeprowadzać w miejscu wyznaczonym do tego celu oraz w warsztacie uzbrojenia jednostki Policji lub warsztacie podmiotu gospodarczego;
- 2) nie wolno kierować broni palnej, w szczególności wylotu lufy, w stronę ludzi, zwierząt oraz okien i drzwi;
- 3) przy rozkładaniu i składaniu broni palnej nie wolno stosować nadmiernej siły i niekontrolowanych uderzeń;
- 4) po ujawnieniu niesprawności, której użytkownik nie może usunąć we własnym zakresie, niesprawną broń palną należy niezwłocznie przekazać do naprawy do warsztatu uzbrojenia.

§ 126. 1. Obsługiwanie bieżące sprzętu uzbrojenia wykonuje:

- 1) użytkownik, któremu sprzęt uzbrojenia został przydzielony;
- 2) wyznaczona osoba funkcyjna strzelnicy lub inna wyznaczona osoba, słuchacz pod nadzorem nauczyciela policyjnego lub innej osoby funkcyjnej – w jednostkach szkoleniowych, jeżeli broń palna nie została przydzielona konkretnemu użytkownikowi;
- 3) magazynier odpowiedzialny za przechowywanie sprzętu uzbrojenia w magazynie uzbrojenia jednostki Policji.

2. Obsługiwanie bieżące sprzętu uzbrojenia wykonuje się:

- 1) bezpośrednio przed służbą i po służbie oraz na zajęciach szkoleniowych;
- 2) bezpośrednio przed strzelaniem i po strzelaniu z broni palnej;
- 3) w przypadku, gdy sprzęt uzbrojenia nie był użytkowany – nie rzadziej niż raz w miesiącu.

3. Przy sprzęcie uzbrojenia znajdującym się na długotrwałym przechowywaniu obsługiwanie bieżące wykonuje się nie rzadziej niż raz na 12 miesięcy. Polega ono na sprawdzeniu czy sprzęt jest prawidłowo zakonserwowany, czy na powierzchniach metalowych nie ma śladów korozji, a na częściach z tworzyw sztucznych – pęknięć.

§ 127. Obsługiwanie okresowe OO-1 sprzętu uzbrojenia wykonuje mechanik-rusznikarz warsztatu uzbrojenia KWP, WSPol oraz szkoły policyjnej, który ukończył specjalistyczny kurs w zakresie dokonywania przeglądu i napraw sprzętu uzbrojenia. Obsługiwanie okresowe może wykonywać również osoba, która ukończyła kurs w zakresie budowy, obsługi i naprawy sprzętu uzbrojenia organizowany i przeprowadzony przez producenta lub inny uprawniony do tego podmiot, w zakresie obejmującym wyłącznie sprzęt uzbrojenia omawiany w trakcie kursu.

§ 128. Obsługiwanie okresowe OO-2 sprzętu uzbrojenia wykonuje mechanik-rusznikarz warsztatu uzbrojenia KWP, WSPol, szkoły policyjnej. W przypadku braku warsztatu uzbrojenia lub w przypadku przekraczającym możliwości wykonawcze warsztatu uzbrojenia, obsługiwanie okresowe OO-2 wykonuje się w warsztacie naprawy sprzętu uzbrojenia CSU lub w warsztacie uprawnionego podmiotu gospodarczego.

§ 129. Szczegółowe informacje dotyczące wykonywania obsługiwanego technicznego dla poszczególnych typów sprzętu uzbrojenia określają instrukcje i przewodniki technologiczne.

§ 130. Za właściwą eksploatację sprzętu uzbrojenia użytkowanego w jednostce Policji albo komórce odpowiada kierownik tej jednostki Policji albo komórki.

§ 131. Dopuszcza się przyjmowanie do naprawy sprzętu uzbrojenia nie będącego na wyposażeniu Policji na mocy zawartych porozumień.

Rozdział 14 **Organizacja zaplecza obsługowo-naprawczego**

§ 132. Zadania obsługowo-naprawcze realizuje się w warsztacie uzbrojenia KWP, WSPol oraz szkoły policyjnej.

§ 133. Zaplecze obsługowo-naprawcze dla sprzętu uzbrojenia stanowi w jednostce organizacyjnej KWP wydzielone stanowisko obsługowo-konserwacyjne przeznaczone do przeprowadzania obsługi technicznego.

§ 134. Do zadań warsztatu uzbrojenia KWP, WSPol oraz szkoły policyjnej należy:

- 1) naprawa sprzętu uzbrojenia;
- 2) okresowe obsługiwanie techniczne sprzętu uzbrojenia;
- 3) udzielanie pomocy użytkownikowi w zakresie prowadzenia bieżącego obsługi technicznego użytkowanego sprzętu uzbrojenia.

§ 135. Warsztat naprawy sprzętu uzbrojenia CSU realizuje:

- 1) okresowe obsługiwanie techniczne i naprawę sprzętu uzbrojenia KGP, Komendy Stołecznej Policji, CBŚP, BSWP, CLKP;
- 2) okresowe obsługiwanie techniczne i naprawę sprzętu uzbrojenia w zakresie przekraczającym możliwości wykonawcze warsztatu uzbrojenia KWP, WSPol oraz szkoły policyjnej;
- 3) obsługiwanie techniczne sprzętu uzbrojenia przechowywanego w składnicy.

§ 136. Niezależnie od zaplecza obsługowo-naprawczego Policji, jednostki Policji mogą korzystać odpłatnie z usług uprawnionych podmiotów gospodarczych.

§ 137. 1. Liczbę specjalistycznych stanowisk roboczych warsztatu uzbrojenia ustala się na podstawie normatywnej pracochłonności rocznych zadań obsługowo-naprawczych warsztatu uzbrojenia.

2. Pracochłonność roczną zadań obsługowo-naprawczych warsztatu uzbrojenia określa się na podstawie liczby sprzętu uzbrojenia eksploatowanego w jednostkach Policji i pracochłonności prac obsługowo-naprawczych sprzętu uzbrojenia.

3. Przy ustalaniu liczby specjalistycznych stanowisk roboczych stosuje się zasadę, że obciążenie przypadające na jedną osobę zatrudnioną w warsztacie uzbrojenia nie może przekraczać 1500 roboczogodzin w roku.

§ 138. W zakresie planowania i realizacji okresowych obsługiwań technicznych sporządza się w BLP KGP, KWP, WSPol oraz szkole policyjnej roczny plan okresowych obsługiwań technicznych sprzętu uzbrojenia.

Rozdział 15 **Organizacja wybrakowania sprzętu uzbrojenia**

§ 139. Wybrakowanie jest to zespół czynności zmierzających do likwidacji zbędnego sprzętu uzbrojenia.

§ 140. Wybrakowaniu podlega sprzęt uzbrojenia zaklasyfikowany do IV kategorii:

- 1) wycofany z użytkowania, jako przestarzały technologicznie, nie mający zastosowania, na który nie znaleziono nabywców, względnie z innych przyczyn nie może być przekazany;
- 2) który utracił nieodwracalnie terminy ważności użytkowej i nie znajduje żadnego zastosowania;
- 3) fizycznie zużyty podczas eksploatacji lub uszkodzony podczas składowania, a jego naprawa jest nieopłacalna lub niemożliwa;
- 4) wycofany na skutek wyników badań diagnostycznych stanu technicznego przeprowadzonych przez uprawniony podmiot.

§ 141. Decyzję o wycofaniu wzorów i typów uzbrojenia z użytku w Policji podejmuje Komendant Główny Policji, na wniosek dyrektora BLP KGP.

§ 142. 1. Komórka zaopatrująca KWP, WSPol oraz szkoły policyjnej w terminie do 1 marca każdego roku przesyła do BLP KGP dokumentację dotyczącą propozycji wybrakowania etatowej broni palnej zawierającą w szczególności:

- 1) wykaz broni zawierający: rodzaj, typ, model, kaliber oraz liczbę;
- 2) protokoły przeklasyfikowania;
- 3) szczegółowy wykaz brakujących elementów – w przypadku broni niekompletnej.

2. Komórka, o której mowa w ust. 1, w terminie określonym przez dyrektora BLP KGP dostarcza do CSU broń palną przeznaczoną do wybrakowania wraz z dokumentacją dotyczącą wybrakowania etatowej broni palnej zawierającą w szczególności:

- 1) dokument księgowy przekazania broni do CSU;
- 2) wykazy numerowe broni w formie papierowej oraz dodatkowo w formie elektronicznej. Wykazy powinny zapewnić możliwość jednoznacznego stwierdzenia, w której skrzyni znajdują się konkretny egzemplarz broni. Liczba porządkowa z wykazów numerowych broni musi być zgodna z oznaczeniem na egzemplarzu broni.

3. Skrzynie, w których dostarczona jest broń palna, muszą być czytelnie i trwale oznakowane w sposób umożliwiający szybką identyfikację jednostki Policji, z której zostały przekazane.

4. Wykaz broni palnej przeznaczonej do wybrakowania wraz z terminem planowanego przeprowadzenia wybrakowania BLP KGP przekazuje do CLKP w terminie 4 tygodni przed planowanym wybrakowaniem. Zapotrzebowania ze strony CLKP na broń przeznaczoną do celów badawczych należy składać do BLP KGP w nieprzekraczalnym terminie 7 dni roboczych przed planowanym rozpoczęciem wybrakowania.

§ 143. Do przeprowadzenia wybrakowania broni palnej wszystkich typów z wyposażenia etatowego jednostek Policji uprawniona jest wyłącznie CSU, która w razie potrzeby realizuje wybrakowanie każdego roku w okresie od 1 maja do 31 października.

§ 144. Do przeprowadzenia wybrakowania sprzętu uzbrojenia pochodzącego z rozbrojenia terenu uprawnione są:

- 1) KWP;
- 2) CSU – na rzecz BLP KGP oraz CLKP.

§ 145. Do przeprowadzania wybrakowania sprzętu uzbrojenia za wyjątkiem broni palnej i amunicji, z wyposażenia etatowego jednostki Policji, uprawnione są:

- 1) BLP KGP;
- 2) KWP;
- 3) WSPol i szkoły policyjne.

§ 146. 1. Sprzęt uzbrojenia w trakcie wybrakowania należy przechowywać w oddzielnym pomieszczeniu magazynowym. Pomieszczenia te powinny być zaplombowane przez przewodniczącego komisji w obecności członków komisji każdorazowo po zakończonej pracy.

2. Dopuszcza się możliwość przechowywania sprzętu uzbrojenia, o którym mowa w ust. 1, w odpowiednio oznakowanych szafach lub skrzyniach zaplombowanych przez przewodniczącego komisji w obecności członków komisji.

§ 147. Każdorazowo przed wejściem do pomieszczeń magazynowych, w których przechowywany jest wybrakowywany sprzęt uzbrojenia, przewodniczący w obecności członków komisji sprawdza czy plomby, o których mowa w § 146, nie są naruszone. W przypadku stwierdzenia ich naruszenia, przewodniczący niezwłocznie informuje o tym fakcie kierownika jednostki zaopatrującej lub dyrektora BLP KGP w przypadku KGP, który obowiązany jest podjąć działania w celu wyjaśnienia zaistniałej sytuacji.

§ 148. 1. Wybrakowanie etatowej broni palnej przeprowadza co najmniej pięcioosobowa komisja powołana decyzją dyrektora BLP KGP. Na przewodniczącego komisji jest powoływany policjant posiadający wiedzę i doświadczenie z zakresu gospodarki uzbrojeniem, natomiast na członków komisji są powoływane osoby posiadające wiedzę w zakresie budowy i obsługi broni palnej.

2. Wybrakowanie broni pochodzącej z rozbrojenia terenu oraz etatowego sprzętu uzbrojenia z wyjątkiem broni palnej, przeprowadza co najmniej trzyosobowa komisja powołana decyzją dyrektora BLP KGP, komendanta wojewódzkiego Policji, Komendanta-Rektora WSPol, komendanta szkoły policyjnej. Na przewodniczącego komisji jest powoływany policjant lub pracownik Policji posiadający wiedzę i doświadczenie z zakresu gospodarki uzbrojeniem, natomiast na członków komisji są powoływane osoby posiadające wiedzę w zakresie budowy i obsługi broni.

3. W miarę możliwości kadrowych zaleca się zmiany osobowe składu komisji wymienionych w ust. 1 i 2.

4. Informację o terminie planowanego wybrakowania, o którym mowa w ust. 1 i 2, przesyła się do właściwej miejscowo komórki BSWP w nieprzekraczalnym terminie 7 dni roboczych przed planowanym rozpoczęciem wybrakowania. Decyzję o udziale w wybrakowaniu przedstawiciela właściwej miejscowo komórki BSWP, podejmuje kierownik tej komórki.

5. Podczas wybrakowania, o którym mowa w ust. 1 i 2, jest obecny magazynier, który jest odpowiedzialny materialnie za wybrakowywany sprzęt uzbrojenia i uczestniczy we wszystkich czynnościach wykonywanych przez komisję.

§ 149. W skład komisji, o których mowa w § 148 ust. 1 i 2, nie mogą być powoływane osoby odpowiedzialne w komórkach zaopatrujących za prowadzenie magazynu uzbrojenia i ewidencji głównej sprzętu uzbrojenia.

§ 150. Przed rozpoczęciem prac komisji, kierownik komórki zaopatrującej lub osoba przez niego wyznaczona przeprowadza instruktaż dla składu komisji dotyczący procedur wybrakowania sprzętu uzbrojenia. W instruktażu biorą udział także osoby wykonujące czynności pomocnicze, niewchodzące w skład komisji, w szczególności obsługujące narzędzia używane do niszczenia broni, wykonujące prace transportowe i załadunkowe. Podczas instruktażu należy szczegółowo określić zadania realizowane przez poszczególne osoby.

§ 151. Do zadań komisji należy:

- 1) sprawdzenie, czy przedstawiona do wybrakowania broń palna została doprowadzona do stanu bezpiecznego;
- 2) sprawdzenie zgodności ilościowej i numerowej broni palnej niszczonej ze sporządzonymi uprzednio wykazami broni palnej przeznaczonej do zniszczenia. W przypadku broni palnej nieposiadającej oznaczenia numerowego komisja szczegółowo sprawdza zgodność cech charakterystycznych broni podanych w wykazach ze stanem faktycznym.

§ 152. Broń palną, w zależności od stopnia zużycia, przeznacza się na demontaż lub w całości na złom.

§ 153. Broń palną przeznaczoną do częściowego demontażu demontuje się w obecności członków komisji. Uzyskane części przyjmuje się na stan ewidencyjny w warsztacie uzbrojenia.

§ 154. Sprzęt uzbrojenia podczas wybrakowania niszczy się przy użyciu urządzeń mechanicznych, w szczególności prasy, młota, piły do metalu, szlifierki kątowej lub przy wykorzystaniu urządzenia spawalniczego. Za wybór odpowiedniego sposobu niszczenia sprzętu uzbrojenia odpowiedzialny jest przewodniczący komisji.

§ 155. Broń palną niszczy się w pomieszczeniach zamkniętych lub półotwartych, w wypadku cięcia palnikiem, zapewniających właściwe warunki jej niszczenia. W pomieszczeniach tych lub w ich bezpośrednim pobliżu nie mogą przebywać osoby postronne.

§ 156. W celu zapewnienia bezpieczeństwa wszystkie czynności dotyczące wybrakowania powinny być wykonywane w ciągu dnia lub w pomieszczeniach dobrze oświetlonych.

§ 157. Broń palną przeznaczoną do złomowania należy zniszczyć poprzez mechaniczną deformację młotem, prasą, rozdrabniaczem lub przecięcie palnikiem, piłą istotnych jej części, to jest: lufy, zamka, szkieletu. Zastosowany sposób niszczenia wymienionych części broni palnej musi uniemożliwić ich dalsze użycie zgodne z pierwotnym przeznaczeniem.

§ 158. W miarę posiadanych możliwości, z czynności określonych w § 157, sporządza się dokumentację fotograficzną. Zdjęcia powinny obrazować poszczególne jednostki broni palnej, wraz z jej cechami charakterystycznymi, przed zniszczeniem oraz po zniszczeniu.

§ 159. Za prawidłowe zorganizowanie i przeprowadzenie niszczenia istotnych części broni palnej odpowiada przewodniczący komisji.

§ 160. 1. Zniszczone metalowe części broni palnej należy składać do beczek metalowych, które po wypełnieniu należy zaspawać, wykonując na krawędzi otwory w celu umożliwienia zaplombowania wieka w dwóch naprzeciwległych miejscach. W wypadku składania zniszczonej broni palnej do skrzyń drewnianych muszą one być po zamknięciu zaplombowane w dwóch miejscach. Beczki oraz skrzynie przeznaczone na zełmowaną broń palną nie mogą być uszkodzone.

2. Nie jest dopuszczalne umieszczanie poszczególnych części jednego egzemplarza broni palnej w różnych beczkach lub skrzyniach. Nie dotyczy to egzemplarzy wykonywanych z różnych stopów metali lub kompozytów.

§ 161. Beczki lub skrzynie zawierające zełmowaną broń palną muszą być w sposób trwały oznakowane zgodnie z numeracją umieszczoną na wykazach numerowych. Oznaczenia te powinny zapewniać jednoznaczną identyfikację skrzyni lub beczki, w której znajduje się konkretny egzemplarz broni palnej.

§ 162. Zaplombowane beczki lub skrzynie z zełmowaną bronią palną należy do czasu przekazania do przetopienia przechowywać w oddzielnych, zaplombowanych pomieszczeniach magazynowych.

§ 163. Wszystkie prace związane z plombowaniem beczek, skrzyń oraz pomieszczeń magazynowych, w których przechowywana jest zełmowana broń palna, wykonuje przewodniczący w obecności członków komisji.

§ 164. Z czynności określonych w § 160 i 162, należy sporządzić notatkę służbową, która stanowi załącznik do protokołu wybrakowania.

§ 165. Wybrakowane przedmioty, z wyłączeniem broni palnej i amunicji należy, po pozbawieniu ich cech użytkowych w sposób wskazany przez komisję, należy zniszczyć lub przekazać w obecności komisji do utylizacji uprawnionemu podmiotowi gospodarczemu.

§ 166. Z dokonanych czynności, o których mowa w § 148-165, komisja sporządza protokół wybrakowania uwzględniający:

- 1) liczbę i rodzaje sprzętu zniszczonego;
- 2) liczbę i rodzaje pozyskanych z demontażu części zamiennych;
- 3) numer plombownicy lub plomby numerycznej, jaką zostały zaplombowane beczki, skrzynie i pomieszczenia;
- 4) liczbę beczek lub skrzyń, do których zostały złożone części wybrakowanej broni palnej oraz uwagi, spostrzeżenia i wnioski członków komisji.

§ 167. Sporządzony po wybrakowaniu protokół podlega zatwierdzeniu przez kierownika jednostki Policji lub komórki wymienionej w § 148 ust. 2 lub osobę przez niego upoważnioną.

§ 168. Protokoły z wybrakowania sporządza się w liczbie egzemplarzy koniecznej do prowadzenia gospodarki sprzętem, jak i finansowej jednostki Policji.

§ 169. Dwa egzemplarze protokołu wybrakowania etatowej broni palnej, w rozbiciu na poszczególne jednostki, CSU przesyła do BLP KGP.

§ 170. Przekazanie złomu do przetopienia powinno nastąpić niezwłocznie po zakończeniu wybrakowania.

§ 171. Przed dokonaniem załadunku przewodniczący, w obecności członków komisji sprawdza, zgodność liczby beczek lub skrzyń z liczbą wykazaną w protokole oraz czy stan techniczny beczek, skrzyń i założonych w trakcie wybrakowania plomb nie został naruszony. W przypadku stwierdzenia naruszenia plomb lub stanu technicznego beczek i skrzyń, przewodniczący wstrzymuje załadunek, a o fakcie tym informuje kierownika jednostki Policji lub komórki, o którym mowa w § 148 ust. 2, który zobowiązany jest podjąć działania w celu wyjaśnienia zaistniałej sytuacji.

§ 172. Wszelkie prace związane z załadunkiem, przewozem, rozładunkiem i przetopem złomu powinny odbywać się w obecności wszystkich członków komisji. Przetopienie złomu musi odbyć się w dniu jego przekazania do huty (odlewni). Za sposób przewozu złomu do przetopu i jego zabezpieczenie odpowiedzialnym jest kierownik jednostki Policji lub komórki, o którym mowa w § 148 ust. 2.

§ 173. Komisja opuszcza teren huty (odlewni) dopiero po dokonaniu wsadu złomu z wybrakowanej broni do pieca hutniczego.

§ 174. Z czynności przekazania i przetopienia dostarczonego do huty (odlewni) złomu komisja sporządza protokół, który jest następnie dołączany do protokołu wybrakowania.

Rozdział 16

Przepisy końcowe

§ 175. Traci moc decyzja nr 360 Komendanta Głównego Policji z dnia 6 lipca 2005 r. w sprawie gospodarowania uzbrojeniem i sprzętem techniczno-bojowym w Policji (Dz. Urz. KGP poz. 85, z 2014 r. poz. 109 i 141 oraz z 2018 r. poz. 24).

§ 176. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 60 dni od dnia ogłoszenia.

Komendant Główny Policji
z upoważnienia
Pierwszy Zastępca Komendanta Głównego Policji
nadinsp. dr Andrzej SZYMCZYK